

Arrest

nr. 324 143 van 27 maart 2025
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat D. VAN DER BEKEN.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij, ingediend op 12 februari 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij, ingediend op 18 februari 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtou van origine te zijn. U bent afkomstig van het dorp Dhonahi in de provincie Kunar, waar u tot aan uw vertrek uit Afghanistan heeft gewoond. U ging naar

school tot de 4e graad van de lagere school. U oefende geen beroep uit. U was ongehuwd en woonde samen met uw vader, uw moeder en 5 broers.

Uw paternale grootvader was onder het presidentschap van dr. Najibullah (1987-1992) tewerkgesteld bij de toenmalige inlichtingendienst. Hij werd gedood door de taliban tijdens hun eerste bewind (tweede helft van de jaren 1990). Uw grootvader was aanhanger van Khalq, een fractie van de PDPA, de communistische People's Democratic Party of Afghanistan. Uw familie wordt door de taliban gezien als Khalqis en communisten, wat op gespannen voet staat met de talibanideologie.

Om aanspraak te kunnen maken op het pensioen van uw grootvader moest uw vader verschillende overheidsinstanties bezoeken. Dit gebeurde tijdens de regeerperiodes van president Hamid Karzai (2002-2014) en Ashraf Ghani (2014-2021). Tijdens de eerste regeerperiode van Ashraf Ghani (2014-2019) ontving uw vader een dreigbrief van de taliban. De taliban verdachten hem ervan ook voor de inlichtingendiensten van de overheid te werken en beschuldigden hem van spionage.

Op de dag van de machtsovername door de taliban (i.e. 15 augustus 2021) liep uw vader weg. Aanvankelijk stond u met hem in contact, maar sinds een maand na uw aankomst in België heeft noch u, noch uw familie nieuws over hem ontvangen. Twee dagen na de machtsovername kwamen de taliban naar uw huis en vroegen naar uw vader. Omdat uw moeder bang was dat u iets zou overkomen, werd u het land uitgestuurd.

Op 17 augustus 2021 bent u omwille van problemen met de taliban Afghanistan ontvlucht via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. Uw vader regelde uw vlucht uit Afghanistan met een smokkelaar. U kwam in België aan op 6 februari 2022 waarna u op 7 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw aankomst vernam u van uw moeder dat de taliban nogmaals naar jullie woning kwamen, waarbij ze naar uw vader en ditmaal ook naar u vroegen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u door de taliban te worden gedood omwille van het vroegere werk van uw grootvader en de daaropvolgende problemen van uw vader en omdat ze ook u als een spion zullen beschouwen. Bovendien zal u er niet de levensstijl kunnen aanhouden die u in België kent.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een foto van uw taskara; foto's van alle bladzijden van de oude taskara van uw paternale grootvader; een aantal foto's van uw grootvader, waaronder één in uniform; een kopie van een kaart waaruit de betrokkenheid van uw grootvader bij de inlichtingendienst blijkt; een foto van de taskara van uw vader; een kopie van twee pagina's uit het Afgaanse paspoort van uw vader, afgegeven te Kabul op 21 januari 2018; een foto van de bankkaart van uw vader; een foto van de pensioenkaart van uw vader; foto's van het verzoek van uw vader aan de inlichtingendienst tot regeling van het pensioen van uw overleden grootvader; foto's van twee door diverse getuigen ondertekende attesten inzake de nalatenschap van uw overleden grootvader aan uw vader; en een oude familiefoto.

Op 4 juli 2023 maakte uw advocaat zijn opmerkingen inzake de notities van het persoonlijk onderhoud van 2 juni 2023 over aan het CGVS. Het ging daarbij om een aanpassing waarbij vader werd geschreven in plaats van grootvader en een tweede aanpassing waarbij avond werd geschreven in plaats van namiddag.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u ten aanzien van Afghanistan een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst zijn uw verklaringen omtrent uw leeftijd niet overtuigend. Tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u 16,5 jaar oud te zijn, waarop 2005 als uw geboortjaar werd genoteerd. Uit een leeftijdsanalyse van de Dienst Voogdij bleek evenwel dat u op 15 februari 2022 een

leeftijd had van vermoedelijk 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,3 jaar (zie leeftijdsanalyse d.d. 4/3/2022). Uw geboortjaar werd hierop aangepast naar 1998 en u werd niet langer als een minderjarige beschouwd. Op het CGVS hield u evenwel vast aan uw minderjarigheid bij aankomst in België (CGVS 1, p. 3). Uit informatie van de Bulgaarse en Oostenrijkse autoriteiten blijkt dat u tijdens uw eerdere registraties aldaar andere, hogere, leeftijden heeft opgegeven. In Bulgarije werd 1997 genoteerd als uw geboortjaar; in Oostenrijk 1998 en 2001 (zie administratief dossier). Het heeft er hier bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust probeert te misleiden door u gevoelig jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Gezien de resultaten van uw leeftijdsonderzoek kan er geen bewijswaarde worden toegekend aan uw taskara, waarop te lezen staat dat u 13 jaar oud was in het jaar 1396 van de Afghaanse kalender, hetgeen overeenkomt met 2018 in de Gregoriaanse kalender, en dus zou betekenen dat u in 2005 geboren bent. De inhoud van deze taskara stemt aldus overeen met uw bewering bij binnenkomst in België minderjarig te zijn geweest, waar evenwel geen enkel geloof aan gehecht kan worden. De vaststelling dat u zich bij uw registratie onterecht als minderjarige voordeed en u bereid bent hiervoor een identiteitsdocument neer te leggen waaraan geen enkele bewijswaarde toegekend kan worden, en dit in weerwil van uw medewerkingsplicht, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze.

In het verlengde van voorgaande komt ook de waarachtigheid van het door u voorgehouden algemeen profiel danig op de helling te staan. Dat u maar tot uw elf jaar naar school ging en daarna niets bijzonders meer deed en nooit een beroep had, maar enkel thuis bleef en thuis hielp (CGVS 1, p. 4) kan amper overtuigen daar u al een jaar of 23 moet zijn geweest bij uw vertrek uit uw land. U biedt aldus geen duidelijk zicht op uw werkelijke situatie voor uw vertrek. Dit heeft een impact op de geloofwaardigheid van de door u geschetste vluchtmotieven.

Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw grootvader, wiens werk bij de toenmalige inlichtingendiensten van bijzonder lang geleden dateert, met name van voor en tijdens het regime van Dr. Najibullah (i.e. 1987-1992), tijdens het eerste talibanregime (1996-2001) gedood werd door de taliban (CGVS 1, p. 9; CGVS 2, p. 10).

U kan over de omstandigheden van zijn overlijden nauwelijks informatie verschaffen (CGVS 1, p. 9; CGVS 2, p. 10-11). U verklaarde dienaangaande dat dit voor uw geboorte plaatsvond, maar dit is geen afdoende verklaring om uw gebrek aan kennis betreffende een kernelement van uw asielmotieven en kernelement van uw actuele vrees ten aanzien van de taliban te verantwoorden. U was immers in de mogelijkheid om zowel voor als na uw vlucht informatie in te winnen over de omstandigheden die tot de dood van uw grootvader hebben geleid. Zo heeft u nog contact met uw familie in Afghanistan (CGVS 2, p. 5) en woont uw paternale grootmoeder, de vrouw van uw grootvader, samen met uw moeder in het huis van uw oom (CGVS 2, p. 5 en 10). Dat u niet in het minste beschikt over enige kennis wat betreft de omstandigheden van zijn overlijden, zet de geloofwaardigheid ervan op de helling. Ook naar aanleiding van uw tweede onderhoud op het CGVS informeerde u zich bij uw familie niet verder over het overlijden van uw grootvader (CGVS 2, p. 11 en 13-14). Bovendien staat in meerdere documenten te lezen dat uw grootvader een natuurlijke dood stierf. Dit staat in sterk contrast met uw eigen verklaringen dat uw grootvader vermoord werd door de taliban (CGVS 1, p. 9; CGVS 2, p. 10-11). In de door getuigen ondertekende attesten inzake uw grootvaders nalatenschap wordt ook nog vermeld dat hij overleed in 1382 (Afghaanse kalender, stemt overeen met maart 2003 tot februari 2004 in de Gregoriaanse kalender). Nochtans verklaarde u dat uw grootvader gedood werd tijdens het eerste talibanregime (CGVS 1, p. 9; CGVS 2, p. 11), dat reeds in 2001 eindigde. Uw verklaring dat op de documenten misschien gelogen werd opdat men niet moeilijk zou doen over het uitbetalen van het pensioen (CGVS 2, p. 25-26) betreft een blote bewering die u geenszins hardmaakt noch staaft, maar die u louter op uw persoonlijke vermoedens stoelt. Overigens repliceerde u in dit verband nog dat u ook een foto van het graf van uw grootvader ging vragen aan uw familie en dat op de grafsteen misschien ook de overlijdensdatum staat (CGVS 2, p. 26). Tot op heden bezorgde u dergelijk bewijsstuk van het moment van het overlijden van uw grootvader niet.

Wat uw persoonlijke situatie betreft, kan worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat familieleden van personen die tot de voormalige veiligheidsdiensten behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel – wat in uw geval niet aan de orde is daar uw grootvader ruim twintig jaar geleden overleed – of wanneer er

bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke, geloofwaardige, zaken aan.

Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van een voormalige veiligheidsdienst, van wie u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft gehad met daden van vervolging (cf. supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Tevens kan geen geloof gehecht worden aan uw beweringen dat uw vader problemen kende/kent met de taliban omdat hij het pensioen van zijn vader aanvraagde en later ook ontving en aldus persoonlijk ook verdacht werd/ wordt van banden met de overheid.

U beweerde dat uw vader een dreigbrief ontving, doch legde hiervan geen enkele vorm van bewijs neer (CGVS 1, p. 9). Behalve één dreigbrief die uw vader zou hebben ontvangen tijdens de eerste regeerperiode van Ashraf Ghani (2014-2019), kende hij geen concrete problemen (CGVS 1, p. 9-11). Dat uw vader vervolgens plots het land verliet op de dag van de val van de overheid, terwijl hij al jarenlang geen problemen kende met de taliban, komt dan ook weinig aannemelijk over (CGVS 1, p. 11). Dat hij dit dan ook nog eens deed zonder ook maar aan iemand te melden waar hij naartoe zou gaan en zijn gezin zonder meer duidelijkheid zou hebben achtergelaten, maakt het onwaarschijnlijke karakter van uw verklaringen alleen maar groter.

Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende de 'verdwijning' van uw vader. Op het CGVS verklaarde u hierover dat u slechts in de eerste maand na uw aankomst in België contact had met uw vader, en dat daarna het contact werd verbroken – ook tussen uw vader en uw familie in Afghanistan (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 6). Bij de DVZ op 16 augustus 2022 (i.e. een halfjaar na uw aankomst) stelde u echter wel nog in contact te staan met uw vader (verklaring DVZ, vraag 13). U haalde toen nergens aan dat hij vermist zou zijn (vragenlijst CGVS 1, vraag 5). Hiermee geconfronteerd, zei u louter dat u dit niet zo hebt gezegd tijdens uw interview bij de DVZ en al vertelde in Petit Chateau, voor uw eerste interview, dat u uw vader niet meer kon bereiken (CGVS 2, p. 27). Het louter ontkennen van eerder gedane uitspraken, klaart de vastgestelde tegenstrijdigheid niet uit. Bij aanvang van uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u bovendien dat uw interview bij de DVZ goed was verlopen, dat u de tolk goed had verstaan en dat u zich toen akkoord had verklaard met de inhoud ervan. Ook op het CGVS wenste u niets meer op te merken of aan te passen aan uw verklaringen van de DVZ (CGVS 1, p. 2-3).

Dat u en uw familie bovendien amper iets ondernamen om het contact met uw vader te herstellen of hem te lokaliseren doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de huidige verblijfplaats van uw vader. Uw familie vroeg niet rond in haar netwerk over uw vader. Ook al hadden jullie een vermoeden dat uw vader bij vrienden verbleef, hebben jullie geen rondvraag gedaan bij vrienden of kennissen van uw vader. Alleen uw maternale oom heeft in het dorp rondgevraagd naar uw vader bij enkele mensen, maar u wist niet bij wie precies (CGVS 2, p. 8). U stelde dat u zelf niets kan doen omdat u hier in België bent (CGVS 2, p. 8-9). Nochtans heeft u via het internet contact met uw familieleden in Afghanistan (CGVS 2, p. 5) en bent u actief op Facebook, TikTok en Instagram (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 12). Er mag wel degelijk verwacht worden dat zowel u als uw familieleden in Afghanistan (die gelet op uw verklaringen blijkbaar toegang hebben tot het internet) de afgelopen twee jaar op zijn minst enige inspanningen zouden hebben geleverd om uw vader terug te vinden, quod non in casu. U beschikt daarnaast over het nummer van een smokkelaar dat u van uw vader had gekregen (CGVS 2, p. 21), hetgeen mogelijks een aanknopingspunt kan zijn om het contact met uw vader te herstellen. Echter nam u zelf nooit contact op met de smokkelaar omtrent uw vader (CGVS 2, p. 26). Dat u die smokkelaar niet persoonlijk kent en dat een smokkelaar enkel bevoegd is om een persoon naar een bepaald punt te brengen, niets meer (CGVS 2, p. 26), is maar een povere uitleg om na te laten ook maar enige poging te wagen.

Gezien dit alles vermoedt het CGVS ten eerste dat u niet de waarheid zegt over de actuele situatie van uw vader. Het lijkt er dan ook eerder op dat hij zich heden nog in Afghanistan bevindt en er geen sprake is van vervolging ten aanzien van hem. U toont dan ook niet aan dat u in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd. Deze bevinding wordt nog extra onderstreept doordat uw verklaringen dat u zelf gevisieerd zou worden door de taliban geenszins overtuigen, en wel om de volgende redenen.

De eerste keer dat de taliban naar uw woning zouden zijn gekomen, doorzochten ze de woning op zoek naar uw vader. U was thuis, maar werd niet gevisieerd. Het is dan ook weinig logisch dat uw ouders hierna oordeelden dat u het land onmiddellijk diende te verlaten omdat de taliban u zouden meenemen of vermoorden (CGVS 1, p. 11-12). U verklaarde immers zelf dat er geen enkele indicatie was dat de taliban iets wilden ondernemen tegen u (CGVS 2, p. 21).

U heeft bij de DVZ bovendien niet aangehaald dat de taliban naar uw woning kwamen om u te zoeken vóór uw vertrek uit Afghanistan. Dat u de directe aanleiding van uw vertrek uit het land (CGVS 1, p. 11-12) niet zou

vermelden wanneer u hier uitdrukkelijk naar gevraagd wordt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Ook het tweede bezoek dat na uw vertrek zou hebben plaatsgevonden haalde u niet aan bij de DVZ (vragenlijst CGVS 1, vraag 5), hoewel u reeds bij uw aankomst in België contact had met uw moeder die u over het bezoek heeft verteld (CGVS 1, p. 13).

Na het tweede bezoek van de taliban, i.e. minstens sinds uw aankomst in België in februari 2022, is er niets meer gebeurd dat erop zou wijzen dat u door de taliban gezocht wordt (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 4). Voor zover u aanhaalde dat de taliban u zouden kunnen beschouwen als iemand van de inlichtingendiensten (CGVS 1, p. 8) omdat u in een dorp woonde dat door de voormalige overheid gecontroleerd werd en omdat uw grootvader meer dan twintig jaar geleden voor de voormalige overheid werkte (CGVS 2, p. 28), merkt het CGVS op dat u zelf nooit werkte voor de inlichtingendiensten en geen enkele concrete aanwijzing had dat de taliban dit zouden denken (CGVS 2, p. 27). Louter persoonlijke hypothesen zijn onvoldoende om te oordelen dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees. Verder woonden ook uw moeder en uw vijf broers in een door de overheid gecontroleerd dorp en hadden ze allemaal een grootvader die voor de overheid werkte. Aangezien zij klaarblijkelijk zonder problemen in uw eigen dorp in Afghanistan kunnen verblijven (CGVS 2, p. 5), valt niet in te zien waarom dit voor u wel moeilijkheden teweeg zou brengen.

Vervolgens maakte u ook uw verklaring problemen te (zullen) kennen omwille van ideologie niet aannemelijk (CGVS 1, p. 8). U verklaarde dat uw familie wordt beschouwd als aanhangers van de communistische partij van Dr. Najibullah. U kon hierover zelf echter weinig zeggen (CGVS 1, p. 7). Over de ideologie van de Khalq partij wist u enkel dat de beweging stond voor pro-overheid, vrijheid, gelijkheid en democratie (CGVS 2, p. 28). Gevraagd naar hoe die politieke affiliatie zich uitte in het dagelijks leven van u en uw familie, vertelde u louter over de algemene geschiedenis van de partij en dat uw familie onpartijdig was sinds de dood van uw opa. Uw vader was nooit actief bij de Khalq partij en stemde tijdens de laatste presidentsverkiezing op Ashraf Ghani, ook al waren er kandidaten die affiliaties hadden met de vroegere communistische partij (blauwe map, 1). U was zelf niet op de hoogte of er tijdens de laatste presidentsverkiezingen communistische kandidaten opkwamen (CGVS 2, p. 28-29). U en uw familie kunnen dus geenszins als actieve aanhangers van de communistische ideologie beschouwd worden. U vertelde dat andere families in het dorp die afstamden van de moedjaheden tijdens discussies soms zeiden dat jullie ongelovig waren, maar u voegde daar onmiddellijk aan toe dat jullie nooit iets serieus hebben meegemaakt omwille van de politieke affiliatie van uw grootvader (CGVS 2, p. 30). Zoals hierboven aangehaald, maakte u niet aannemelijk dat uw familie de laatste jaren problemen kende en blijkt uit uw verklaringen nergens dat uw familie, die zich momenteel nog in Afghanistan bevindt, heden ten dage problemen kent omwille van een toegeschreven politieke affiliatie, waardoor u niet aannemelijk maakt dat u hierdoor niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan.

Tot slot verwees u naar het feit dat u in Afghanistan niet de levensstijl zou kunnen hebben die u hier in België heeft (CGVS 1, p. 8).

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten

volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaan en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Zoals reeds gesteld, haalde u aan dat u in Afghanistan niet de levensstijl zou kunnen hebben die u hier heeft (CGVS 1, p. 8). Hiermee bedoelt u dat u in België en vroeger in Afghanistan een vriendinnetje kon hebben of trouwen met wie u wilde, maar dat de taliban dat niet toelaten. In België kan u ook vrij zijn en bijvoorbeeld zelf kiezen hoe u uw religie beoefent (CGVS 2, p. 31-32). U hebt in België nu een andere mentaliteit, waarmee u bedoelt dat u hier vrij kan zijn, vrienden heeft en hier naar de discotheek kan gaan of iets kan gaan drinken (CGVS 2, p. 31). U wordt bang als u ziet dat de taliban haren afknippen of mensen straffen omwille van het luisteren naar muziek (CGVS 1, p. 15). U houdt ook van mode (CGVS 2, p. 31). Dit alles volstaat echter niet om te spreken van verwestering die van die aard is dat u er vervolging door dient te vrezen.

U haalde aan dat u in België niet wordt lastiggevallen als u niet bidt en dat u hier zelf kan kiezen of u deelneemt aan de ramadan en dit niet deed (CGVS 2, p. 32). U geeft op geen enkele wijze aan dat deze verandering in het praktiseren van uw geloof het gevolg is van een veranderde geloofsopvatting. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u moslim bent (verklaring DVZ, vraag 9) en gelooft u in God. U bidt niet omdat u hier gewoon bezig bent met het dagelijkse leven en u moet werken (CGVS 2, p. 33). Religie interesseert u niet zo (CGVS 2, p. 33), maar dit was in Afghanistan ook al het geval (CGVS 2, p. 30). Hieruit blijkt geenszins dat u zich in geval van terugkeer naar Afghanistan niet meer op de daar heersende religieuze gebruiken zou kunnen toelagen, noch dat er in uw hoofde sprake is van gedrag dat is gebaseerd op een politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is om uw identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van u mag worden verwacht dat u dit opgeeft.

Dat u hier vrienden maakte die van een andere nationaliteit, achtergrond of geslacht zijn, en dat u iets ging drinken in de Fuse met een collega (CGVS 2, p. 31) toont weliswaar aan dat u zich aanpast aan de omstandigheden van uw verblijf alhier, maar kan niet volstaan om aan te tonen dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft. Evenmin blijkt hieruit u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt die niet te verenigen is met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Dit geldt eveneens voor uw opmerkingen dat u zich in Afghanistan bepaalde haarstijlen niet zou kunnen aanmeten (CGVS 1, p. 15), de taliban tegen muziek zijn (CGVS 1, p. 8) en ook de sociale omgang tussen personen van verschillende geslachten er anders is dan in België (CGVS 2, p. 31-32). Al deze beperkingen zijn gebaseerd op de heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in Afghanistan geldende regels en u slaagde er niet in om aan te tonen dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar deze wetten, regels en gebruiken en niet meer zou kunnen aarden in Afghanistan en er uw leven niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Omtrent uw verklaring dat u hier een vriendin kan hebben en kan kiezen met wie u trouwt, merkt het CGVS op dat u reeds verloofd bent met uw Afghaanse buurmeisje met wie u al meer dan tien jaar samen bent (CGVS 2, p. 33-34).

De loutere vaststelling dat u van mode houdt (CGVS 2, p. 31), is eveneens onvoldoende om te concluderen dat u verwesterd bent. Mode is immers een wereldwijd fenomeen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 23-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging tot de leeftijd van elf jaar en meermaals per week naar de madrassa ging. U hielp uw vader op het veld en deed het huishouden (CGVS 1, p. 4).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 5), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren over de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 ([2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm\(europa.eu\)](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm(europa.eu))) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. U vermeldde louter de problemen die uw familie zou hebben met de taliban omwille van het werk van uw grootvader (CGVS 1, p. 8). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte

omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a)

de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm (europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsvername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsvername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van

zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Uw taskara kwam hierboven al aan bod. Alle overige stukken tonen de identiteit, nationaliteit en familieband van uw grootvader en vader aan, alsook het werk van uw grootvader, zijn overlijden en de stappen tot het verkrijgen van zijn pensioen door uw vader. Deze elementen worden op zich niet meteen betwist. Uit niets in deze stukken blijkt evenwel dat uw grootvader vermoord zou zijn door de taliban, noch dat uw vader problemen met de taliban zou hebben gehad. Met de opmerkingen bij de notities werd in deze motivering rekening gehouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals de aanvullende nota van verweerder duidelijk maakt en waarbij hij in vergelijking met de bestreden beslissing bijkomend verwijst naar de *“EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024”*. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet tot het besluit komen dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die wijst op een volledige informatiestop die de Raad in de huidige stand van zaken tot een andere conclusie zou nopen. Hij brengt ook geen recente informatie aan die niet in lijn ligt met de informatie die blijkt uit de door verweerder aangebrachte bronnen.

3. Beoordeling

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 § 2 b) en c) van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Onder het kopje *“risico op vervolging- art.48/3 Vw”* wijst verzoeker op de instabiele politieke situatie in Afghanistan en verklaringen van het talibanbewind net na de overname van de macht, die in schril contrast staan met wat zich werkelijk voordoet op het terrein, met name de schending van de universele mensenrechten. Hij wijst in het bijzonder op een gesprek van de woordvoerder van de taliban met een Oostenrijkse krant eind augustus 2021 waarin deze woordvoerder aankondigt dat de taliban de Afghanen zullen vervolgen die terugkeren naar Afghanistan. Hij is van oordeel dat deze verklaring, genoteerd door een betrouwbare bron, minstens een begin van bewijs vormt van een reëel risico op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan. De nood aan internationale bescherming moet ruim worden geïnterpreteerd en verzoeker verdient naar zijn oordeel het voordeel van de twijfel. Volgens hem bevestigt 's Raads arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022 – waaruit hij citeert – zijn stelling dat er weinig tot geen informatie beschikbaar is over het lot van Afghanen die terugkeren vanuit het Westen. Minstens legt verweerder deze informatie niet voor, zo benadrukt verzoeker. Hij stipt aan dat de buurlanden van België een hogere erkenningsgraad kennen voor Afghanen en dat die beter beducht zijn voor het lot van terugkerende Afghanen.

Verder gaat verzoeker in op het risico op vervolging omwille van verwestering. Dit komt aan bod in punt 3.1.2.

Verzoeker legt in zijn verzoekschrift niet uit op welke wijze artikel 48/4 § 2 b) en c) van de Vreemdelingenwet werden geschonden door de bestreden beslissing. In de aanvullende nota wordt wel een betoog ontwikkeld *“met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie”* (cf. infra).

3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift totaal niet in op de uitgebreide vaststellingen die verweerder doet in de bestreden beslissing om te komen tot de conclusie dat zijn asielaas geen persoonlijke vrees voor vervolging in Afghanistan met zich meebrengt, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. De Raad sluit zich aan bij de door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG) gedane vaststellingen die steun vinden in het rechtsplegingsdossier. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door ter terechtzitting te volharden in het verzoekschrift, noch door te benadrukken dat verzoeker een hele serie documenten heeft overgemaakt aangaande zijn grootvader, te stellen dat deze als communistisch gelabeld werd en dit uitstraalde naar verzoekers gehele familie die werd gepercipieerd als staande aan de kant van de autoriteiten.

3.1.2. Personen van wie wordt aangenomen dat ze religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden en personen (die worden gezien als) beïnvloed door buitenlandse waarden (ook wel verwestering genoemd)

Voor wat betreft deze problematiek, kan de Raad zich aansluiten bij de kernpunten daarvan in de bestreden beslissing, die steun vinden in de daarin aangehaalde bronnen:

- uit de beschikbare landeninformatie die wordt opgesomd in de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen bij een terugkeer naar het land van herkomst;
- een verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Uit de aanvullende nota van verweerder blijkt niet dat over voormelde kernpunten thans anders moet worden geoordeeld. Het blijkt niet dat terugkeerders uit het Westen automatisch worden vervolgd of het risico lopen op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan. Een individuele beoordeling blijft zich dus opdringen.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing concreet vast:

“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Zoals reeds gesteld, haalde u aan dat u in Afghanistan niet de levensstijl zou kunnen hebben die u hier heeft (CGVS 1, p. 8). Hiermee bedoelt u dat u in België en vroeger in Afghanistan een vriendinnetje kon hebben of trouwen met wie u wilde, maar dat de taliban dat niet toelaten. In België kan u ook vrij zijn en bijvoorbeeld zelf kiezen hoe u uw religie beoefent (CGVS 2, p. 31-32). U hebt in België nu een andere mentaliteit, waarmee u bedoelt dat u hier vrij kan zijn, vrienden heeft en hier naar de discotheek kan gaan of iets kan gaan drinken (CGVS 2, p. 31). U wordt bang als u ziet dat de taliban haren afknippen of mensen straffen omwille van het luisteren naar muziek (CGVS 1, p. 15). U houdt ook van mode (CGVS 2, p. 31). Dit alles volstaat echter niet om te spreken van verwestering die van die aard is dat u er vervolging door dient te vrezen.

U haalde aan dat u in België niet wordt lastiggevallen als u niet bidt en dat u hier zelf kan kiezen of u deelneemt aan de ramadan en dit niet deed (CGVS 2, p. 32). U geeft op geen enkele wijze aan dat deze verandering in het praktiseren van uw geloof het gevolg is van een veranderde geloofsopvatting. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u moslim bent (verklaring DVZ, vraag 9) en gelooft u in God. U bidt niet omdat u hier gewoon bezig bent met het dagelijkse leven en u moet werken (CGVS 2, p. 33). Religie interesseert u niet zo (CGVS 2, p. 33), maar dit was in Afghanistan ook al het geval (CGVS 2, p. 30). Hieruit blijkt geenszins dat u zich in geval van terugkeer naar Afghanistan niet meer op de daar heersende religieuze gebruiken zou kunnen toelagen, noch dat er in uw hoofde sprake is van gedrag dat is gebaseerd op een politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is om uw identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van u mag worden verwacht dat u dit opgeeft.

Dat u hier vrienden maakte die van een andere nationaliteit, achtergrond of geslacht zijn, en dat u iets ging drinken in de Fuse met een collega (CGVS 2, p. 31) toont weliswaar aan dat u zich aanpast aan de omstandigheden van uw verblijf alhier, maar kan niet volstaan om aan te tonen dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft. Evenmin blijkt hieruit u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt die niet te verenigen is met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Dit geldt eveneens voor uw opmerkingen dat u zich in Afghanistan bepaalde haarstijlen niet zou kunnen aanmeten (CGVS 1, p. 15), de taliban tegen muziek zijn (CGVS 1, p. 8) en ook de sociale omgang tussen personen van verschillende geslachten er anders is dan in België (CGVS 2, p. 31-32). Al deze beperkingen zijn gebaseerd op de heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in Afghanistan geldende regels en u slaagde er niet in om aan te tonen dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar deze wetten, regels en gebruiken en niet meer zou kunnen aarden in Afghanistan en er uw leven niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Omtrent uw verklaring dat u hier een vriendin kan hebben en kan kiezen met wie u trouwt, merkt het CGVS op dat u reeds verloofd bent met uw Afghaanse buurmeisje met wie u al meer dan tien jaar samen bent (CGVS 2, p. 33-34).

De loutere vaststelling dat u van mode houdt (CGVS 2, p. 31), is eveneens onvoldoende om te concluderen dat u verwesterd bent. Mode is immers een wereldwijd fenomeen.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 23-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging tot de leeftijd van elf jaar en meermaals per week naar de madrassa ging. U hielp uw vader op het veld en deed het huishouden (CGVS 1, p. 4).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 5), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren over de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.”

In de aanvullende nota van verweerder, die verwijst naar de recentste beschikbare informatie, wordt bevestigd: *“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingen-conventie.”*

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Verzoeker betoogt als volgt in zijn verzoekschrift :

“Verzoeker verliet Afghanistan in de zomer van 2021 toen hij ongeveer 23 jaar was en kwam aan in België op 6 februari 2022. Dat betekent dat hij inmiddels bijna 3,5 jaar geleden Afghanistan verlaten heeft. Verzoeker maakt zich sterk het volledige integratie/verwesteringsdossier voor te leggen uiterlijk tegen de aankomende zitting. Het feit dat verzoeker inmiddels 3,5 jaar geleden Afghanistan verlaten, in combinatie met de uitspraken van de woordvoerder van de Taliban (supra), maken dat er wel degelijk elementen in het administratief dossier aanwezig zijn die zouden kunnen wijzen op een risico op vervolging wegens de perceptie verwesterd te zijn.

Verzoekende partij kan alleen maar vaststellen dat op geen enkele manier door verwerende partij onderzocht werd of verzoeker verwesterd is, dan wel als dusdanig zou kunnen worden gepercipieerd door de Afghaanse overheid of gemeenschap. Dit is des te onvoorzichtig vanwege verwerende partij, nu er geen enkel cijfer bekend is over gerepatrieerde Afghanen vanuit het Westen. Verwerende partij is om die reden tekort geschoten in haar medewerkings-, onderzoeks- en motiveringsplicht.

Verzoekende partij is prima facie wel degelijk verwesterd, minstens zijn er elementen die daarop zouden kunnen wijzen (supra).

Om die reden dient verzoekende partij, overeenkomstig artikel 48/3 Vw., te worden erkend als vluchteling.”

In zijn aanvullende nota ontwikkelt verzoeker wat volgt:

“Zoals gezegd verliet verzoeken Afghanistan in de zomer van 2021, toen hij ongeveer 23 jaar was, en kwam aan in België op 6 februari 2022. Dat betekent dat hij inmiddels meer dan 3,5 jaar geleden Afghanistan verlaten heeft. Verzoekers is sedert oktober 2022 aan het werk in België. Verzoekers was toen werkzaam in een pakjesbedrijf waar hij verantwoordelijk was voor order picking. Verzoeker heeft vervolgens nog een aantal andere interimjobs gedaan om uiteindelijk tewerkgesteld te worden in een nachtwinkel in Schaarbeek, sedert september 2024. Verzoeker is er verkoper. Verzoeker is verheugd werk te hebben gevonden in Brussel, waar hij ook in een opvangcentrum verblijft en is blij met het soort werk. Hij komt in contact met mensen van verschillende afkomst en nationaliteiten. Zijn collega's zijn bijvoorbeeld Indisch en Pakistaans. Het cliënteel dat langskomt in de nachtwinkel is zeer divers. Verzoeker spreekt een beetje Frans en Engels en zal binnenkort een cursus Frans volgen om nog beter de klant te kunnen bedienen in Brussel. Verzoeker verkoopt alcohol, sigaretten. Verzoeker stelt dat zijn leven heel anders is dan toen hij in Afghanistan woonde. Hij kan bijvoorbeeld alcohol verkopen wat verboden is in Afghanistan. Hij kan zich kleden en stijlen zoals hij zelf wenst. Verzoeker bidt nog steeds, maar doet dat niet conform de thans heersende regels van de Taliban. Met dit alles blijkt dat verzoeken tijdens zijn verblijf in België alles gedaan heeft wat binnen zijn mogelijkheden lag om zich te integreren en zich onder te dompelen in onze westerse samenleving. Verzoeken is verwesters minstens loopt hij het risico als dusdanig te worden gepercipieerd bij een terugkeer naar Afghanistan.”

Verderop in de aanvullende nota betoogt verzoeker dat ook de laatste update van het EUAA-rapport van mei 2024 bevestigt dat er geen informatie beschikbaar is m.b.t. Afghanen die terugkeren vanuit het Westen, waarna hij een kort citaat uit dit rapport weergeeft. Verzoeker besluit: *“Om die reden is het absoluut heel onzeker en onduidelijk of verzoeker in staat zou zijn alle ervaringen, vrijheden en opvattingen die hij hier in België heeft opgedaan, zomaar zou kunnen verbergen wanneer hij opnieuw in Afghanistan zou moeten leven. Bij een terugkeer naar Afghanistan is een geen inlooperperiode, geen proefperiode en het minste gedrag dat aanleunt bij een westerse gedraging zal hem het risico opleveren gestigmatiseerd en gevisieerd te worden door de taliban en/of zijn lokale gemeenschap.”*

Bij de aanvullende nota werden gevoegd: foto's van de nachtwinkel en loonfiches voor 2023-2024 die getuigen van verzoekers tewerkstelling in het kader van interimjobs, als laatste bij een nachtwinkel waar hij op het ogenblik van de zitting aan de slag was met een contract tot 10 maart 2025.

Ter terechtzitting betoogt verzoeker dat Afghanistan al 40 jaar in oorlog is, dat hij niet terug wil naar dat land, dat hij alhier zijn toekomst wil uitbouwen, trouwen en kinderen krijgen, waarbij hij eraan toevoegt dat hij verloofd is met zijn buurmeisje in Afghanistan. Verzoeker stelt dat hij in een nachtwinkel werkt en soms teruggaat naar het asielcentrum in Brussel. Hij stelt dat hij vroeger naar een dansclub ging en naar de disco maar de laatste tijd niet meer omdat hij teveel werk heeft. Hij heeft geen tijd om te bidden op zijn werk maar soms wel in het centrum.

Uit dit alles kan hoogstens blijken dat verzoeker werkwilgig is, wat zeker lovenswaardig is en dat hij alhier zijn toekomst wil uitbouwen. De Raad gaat in de thans gevoerde procedure echter niet na of verzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning wegens een tewerkstelling of wegens het voornemen om hier een toekomst uit te bouwen. Hij gaat wel na of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Wat verzoeker neerlegt en verklaart, in het bijzonder dat hij in aanraking komt met alcohol en sigaretten in de nachtwinkel waar hij is tewerkgesteld, dat hij niet altijd tijd heeft om te bidden, dat hij in contact komt met verschillend nationaliteiten, dat hij een mondje Frans en Engels spreekt en dat hij zich kleedt en stijlt zoals hij wenst, kan er echter niet op wijzen dat hij daadwerkelijk is verwesterd, dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Er kan nergens concreet uit worden afgeleid dat verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft die een uiting is van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of zijn omgeving in zijn regio van herkomst, een afwijkende religieuze overtuiging heeft of tot een specifieke sociale groep behoort. Hij maakt evenmin concreet aannemelijk dat dergelijke gedachte, opvatting of mening of religieuze overtuiging hem kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap in zijn regio van herkomst.

De Raad stipt hierbij aan dat verzoeker blijkens het rechtsplegingsdossier Afghanistan heeft verlaten op 17 augustus 2021 en dat hij, op basis van de alhier uitgevoerde leeftijdtest, toen ongeveer 23 jaar oud was. Hieruit kan worden afgeleid dat hij reeds in Afghanistan was gevormd naar de plaatselijke waarden en normen. Verzoeker kwam op 7 februari 2022 in België toe en verblijft hier afgerond drie jaar, wat niet zodanig lang is dat hij dermate zou zijn verankerd in de Belgische samenleving dat hij totaal zou zijn vervreemd van de Afghaanse normen en waarden en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Minstens toont verzoeker dit zoals gezegd niet concreet aan. Verzoeker heeft ook nog een familiaal netwerk in zijn regio van herkomst. Hij heeft tijdens het gehoor bij het CG immers verklaard nog contact te hebben met zijn familie in Afghanistan. Verzoeker spreekt met zijn moeder in Afghanistan, 1 keer per week soms 1 keer per maand, via whatsapp (gehoorverslag CG 2, p6). Hij heeft contact met zijn maternale oom, moeder en jongere

broer die een gsm heeft, de laatste keer voor het eerste persoonlijk onderhoud bij het CG was “*een paar dagen geleden met mijn broer*” (gehoorverslag CG 1, p. 4). Ter terechtzitting bevestigt hij dit en verklaart hij tevens soms contact te hebben met zijn buurmeisje in Afghanistan die hij als zijn verloofde voorstelt. Hij moet bijgevolg redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of te worden gesteld van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan zoals vormgegeven door de taliban en deze in acht te nemen.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij vóór zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban.

Waar verzoeker erop wijst dat er weinig tot geen informatie beschikbaar is over terugkerende Afghanen en in dit verband steun zoekt in het arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022, is het inderdaad zo dat de beschikbare bronnen aangeven dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en dat het onduidelijk of en eventueel welke problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is. Er moet dus met de nodige omzichtigheid worden tewerk gegaan waarbij het in de huidige stand van zaken in de eerste plaats aan een verzoeker toekomt om concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Verzoeker is daar echter niet in geslaagd.

In zoverre hij van oordeel is dat zijn profiel als terugkeerder vanuit het Westen niet afdoende werd onderzocht, wijst de Raad erop dat verzoeker verschillende kansen heeft gekregen om zijn situatie als terugkeerder vanuit de westerse wereld in de loop van de administratieve procedure ter sprake te brengen als reden waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt. Bovendien kon verzoeker hierover in zijn verzoekschrift bijkomende verklaringen afleggen en via een aanvullende nota, ten laatste ter terechtzitting, nieuwe elementen voorleggen inzake zijn situatie als terugkeerder en zijn daaruit voortvloeiende vrees, quod in casu.

Waar verzoeker aanstipt dat de buurlanden van België een hogere erkenningsgraad kennen voor Afghanen, neemt de Raad daarvan akte. Er ligt echter geen informatie voor die meer duiding geeft over de reden hiervoor. De Raad kan hieruit op zich dus niet afleiden, zoals verzoeker doet, “*dat die beter beducht zijn voor het lot van terugkerende Afghanen*”.

Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker verwesterd is of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, zijn de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging en verzoekers verwijzing naar 's Raads arrest van 12 oktober 2022 met nummer 278 653 in dit verband relevant noch dienstig.

De Raad concludeert dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

3.1.3. Conclusie

De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

3.2. Beoordeling in het licht van 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op het gestelde in punt 3.1., kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Een verwijzing naar een algemene instabiele politieke situatie in Afghanistan en de stelling dat er aldaar geen sprake is van universele mensenrechten, kunnen niet leiden tot de conclusie dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet werd geschonden door de bestreden beslissing.

3.2.3. Voor wat betreft de vraag of de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing en die steun vinden in de hierin aangehaalde rapporten.

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt immers duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49). Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024 (p. 101: "Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.").

Concreet komt verweerder in de bestreden beslissing tot de volgende conclusie:

"Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren."

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien."

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door verweerder kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, die zeker en vast precair is, overwegend wordt veroorzaakt door het handelen of nalaten van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet steeds niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, te meer omdat hij nog beschikt over een familiaal netwerk aldaar. Verzoeker heeft tijdens het gehoor bij het CG verklaard nog contact te hebben met zijn familie in Afghanistan. Verzoeker spreekt met zijn moeder in Afghanistan, 1 keer per week soms 1 keer per maand, via whatsapp (gehoorverslag CG 2, p. 6). Hij heeft contact met zijn maternale oom, moeder en jongere broer die een gsm heeft, de laatste keer voor het eerste persoonlijk onderhoud bij het CG was "een paar dagen geleden met mijn broer" (gehoorverslag CG 1, p. 4). Ter terechtzitting bevestigt hij dit en verklaart hij tevens soms contact te hebben met zijn buurmeisje in Afghanistan die hij als zijn verloofde voorstelt.

Dit alles neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar, waarvan de ernst zeker niet kan worden ontkend, nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermings-status, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.2.4. Voor wat betreft de vraag of de veiligheidssituatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan de Raad zich opnieuw aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing. Ze vinden steun in de hierin aangehaalde rapporten. Kernpunt is dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Uit de recentste informatie die ter beschikking wordt gesteld door verweerder kan niet worden afgeleid dat hierover heden anders moet worden geoordeeld. Immers blijkt uit de aangereikte informatie globaal dat sinds de machtsvername door de Taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan nog verder is afgenomen aangezien geen enkele oppositiegroep nog een reële bedreiging vormt voor de machtspositie van de Taliban die heden het hele Afghaanse grondgebied controleren. Er is wel een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 – in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers – maar de veiligheidssituatie blijft positief evolueren. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Doordat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert, werden ook de wegen significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100%. De ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of het gevolg van grensincidenten tussen de facto strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA Afghanistan Country Focus van november 2024, pp. 58 en 59). De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *"Country Guidance Afghanistan"* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van november 2024 nog steeds actueel.

In zijn aanvullende nota betoogt verzoeker onder het kopje *"Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie"* dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, de veiligheidsincidenten stijgen door de Zuidoost-Aziatische afdeling van ISIS en/of andere onbepaalde anti-regeringselementen die burgers op een willekeurige manier treffen in Afghanistan. Willekeurig geweld is nog steeds wijdverspreid in Afghanistan, zo stelt verzoeker, en hij citeert hierbij uit het UNAMA-rapport van juni 2023 met als titel, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"*. Dit ouder rapport kan bezwaarlijk afbreuk doen aan de recentere hierboven vermelde rapporten aan de hand waarvan de veiligheidssituatie in Afghanistan wordt beoordeeld. Verweerder heeft een aanvullende nota neergelegd waarbij hij zoals reeds gezegd de recentste beschikbare landeninformatie meeneemt. Op p. 10 van de *"EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024"* kan worden gelezen: *"This update is primarily based on country of origin information concerning the period from 1 July 2022 to 31 January 2024 unless differently specified"* [Deze update is voornamelijk gebaseerd op informatie over het land van oorsprong voor de periode van 1 juli 2022 tot en met 31 januari 2024, tenzij anders vermeld]. De EUAA *"Afghanistan - Country Focus"* van november 2024 stelt: *"The report covers the period of 1 October 2023–30 September 2024. The report is an update of the EUAA COI Report: Country Focus – Afghanistan published in December 2023."* [Het rapport bestrijkt de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024. Het rapport is een update van het EUAA COI-rapport: Country Focus – Afghanistan, gepubliceerd in december 2023]. De disclaimer van het rapport vermeldt dat het werd opgesteld op basis van informatie die werd verzameld tot en met 11 oktober 2024. In het onderdeel 'Methodology' (p. 12) wordt gesteld dat in beperkte mate nog recentere info (tot 5 november 2024) werd gebruikt bij het finaliseren van het rapport. Uit dit alles blijkt zoals gezegd niet dat een andersluidende beoordeling van de veiligheidssituatie zich opdringt. Daarna betoogt verzoeker: *"De situatie in Afghanistan is dan ook verre van gestabiliseerd. Bovendien is het niet omdat er een vermindering van het aantal veiligheidsincidenten gerapporteerd wordt dat in het algemeen over een veilige situatie kan gesproken worden."* Zoals gezegd blijkt uit de recentste rapporten dat de veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet niet in hoe verzoekers betoog in zijn aanvullende nota, *"dat de Taliban nog steeds moeite heeft om de rechtsregels onder de eigen rangen te doen naleven, wat aanleiding geeft tot willekeur in de behandeling van de lokale bevolking"* op dit vlak tot een ander oordeel kan leiden.

Vervolgens betoogt verzoeker in de aanvullende nota, nog steeds onder het kopje *"[...] veiligheids-situatie"*: *"Met betrekking tot de terugkeer van Afghanen vanuit het Westen naar Afghanistan, kan alleen maar vastgesteld worden dat dit hoogst onduidelijk blijft, bij gebrek aan voldoende representatieve gegevens. Verwerende partij beseft dat nochtans ook. Uit de eigen COI-focus desbetreffend ("Migratiebewegingen") van verwerende partij blijkt dat wat betreft de gedwongen repatriëringen vanuit het Westen er melding gemaakt wordt van 1 repatriëring vanuit België in 2023 en 1 vanuit Frankrijk. Het betrof telkens veroordeelden wegens terrorisme, die dan ook duidelijk niet verwesterd waren en zich zelfs gekant hebben*

tegen een Westerse manier van leven door middel van geweld of dreiging daartoe. Denemarken is nog niet overgegaan tot repatriëringen.

Vanuit de VS werden 3 personen gerepatriëerd, één in februari 2022, 1 in juni 2022 (opnieuw terrorisme) en 1 in januari 2023 (foutief wegens terrorisme). Deze laatste werd ondervraagd bij terugkeer, diende voor zijn veiligheid onder te duiken en werd nadat de VS zich een verkeerde beoordeling realiseerde teruggebracht naar de VS.

Wat de vrijwillige terugkeer betreft, zijn er, naast de cijfers van 1,2 miljoen terugkeerders vanuit Iran, duizenden vanuit Pakistan... - wat eerder verplaatsingen zijn naar aanleiding van de oorlog - geen betrouwbare cijfers behalve deze van UNHCR van 2022.

Van de 6 424 terugkeerders geregistreerd door UNHCR kwamen er 6029 vanuit Pakistan, 372 uit Iran en slechts 23 vanuit niet-buurlanden. Deze cijfers zijn dan ook niet representatief voor een terugkeer naar Afghanistan vanuit het Westen.

Het percentage terugkeerders vanuit het Westen is dusdanig klein dat hieruit geen veilige terugkeermogelijkheden kunnen afgeleid worden.

Het standpunt van de UNHCR en het IOM met betrekking tot een gedwongen terugkeer naar Afghanistan blijft ongewijzigd." Vervolgens citeert hij uit een gezamenlijke persmededeling van UNHCR en de IOM om zijn stelling kracht bij te zetten.

Zoals reeds gezegd is het waar dat de bronnen aangeven dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en dat het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (cf. o.a. COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, p. 36). Er moet dus zeker met de nodige omzichtigheid worden tewerk gegaan waarbij het in de huidige stand van zaken in de eerste plaats aan een verzoeker toekomt om concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Verzoeker is daar niet in geslaagd. Voorts wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing geen terugkeer- of verwijderingsmaatregel is.

Er kunnen over de veiligheidssituatie in Afghanistan vele bladzijden worden geschreven. Kernvast-stelling is echter dat de meest recente informatie niet wijst op nieuwe tendensen of geografische veranderingen in het conflict en dat dit zeker niet kan worden afgeleid uit het betoog in het verzoekschrift of in de aanvullende nota.

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van "willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict", wordt verder rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Kunar. Uit de aangereikte landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024.

Verzoeker toont nergens concreet aan dat er thans landeninformatie beschikbaar is die maakt dat hem subsidiaire bescherming moet worden toegekend omwille van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan of in zijn regio van herkomst.

3.2.5. Conclusie

Gelet op het voormelde, zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4. Algehele conclusie

Gelet op al het voormelde heeft verzoeker niet aangetoond dat verweerder bij de beoordeling of hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet, de voormelde bepalingen heeft geschonden. Verzoekers andersluidende overtuiging kan bezwaarlijk tot een ander oordeel leiden.

Het enig middel is bijgevolg ongegrond.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Verzoeker heeft geen elementen bijgebracht in het kader van de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet die verder onderzoek door het CG noodzaken. Er ontbreken geen essentiële elementen waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet bijgevolg geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De Raad benadrukt nogmaals dat de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dat een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, dat een ruimer toepassingsgebied heeft, grondig moet worden onderzocht bij het nemen van een terugkeer- of verwijderingsmaatregel.

Dat de situatie economisch en humanitair en op het vlak van mensenrechten erop achteruit gaat in Afghanistan wordt niet betwist en hierover kunnen vele bladzijden worden geschreven, maar de nood aan internationale bescherming moet individueel worden aangetoond. Uit de aangereikte landen-informatie blijkt zeker dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend vijfen-twintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA